

gentib⁹ nō querentib⁹ me. Et ideo p̄ter merita ⁊ intenti⁹ onem gentilium oñ ditur fuisse eoz cōuersio. infra. 15. Gen tes autē sup misericordia honorare vēn. De hac autē in uentiōe dicit̄ Mat. 13. Simile est regnum celoz thesauro abscondito in agro quē qui inuenit hō abicondit re. Secundo oñdit cām ⁊ moduz cōuerſionis eoz. Cām quidē qz nō a casu faciā est vt inueniret qz nō querebant sed ex gratia eius qui eis voluit apparere qz designatur in hoc qz dicit̄. Apparui. Lc. 2. Apparuit gratia salvatoris nostri dei omib⁹ hoībus. Modū autē qz nō apparet̄ xps gentilib⁹ ⁊ figuris legis sed in manifesta veritate. Unde dicit̄ palam. Io. 16. Ecce p̄lā loqueris ⁊ puerib⁹ nullib⁹ dicis. P̄lā inquit apparuit eis. i. gentili bus qui me nō interrogabāt. i. qui mē doctrinā nō querebāt. esa. 4. 5. Rogant deū nō saluantē. Scđo oñdit qz esaias p̄nunciauit incredulitatē iudeoz dicens. Ad isra el autē. i. cōtra israel dicit̄. ysa. 6. 5. Tota die expādi manus meas ad populū nō credente sed cōtradicente mibi. Ubi nostrā litterā sūa habet. Expandi man⁹ meas ad populum inter edulū qui gradit̄ in via nō bona post cogitationes suā p̄plus qui ad iracundia p̄uocat me. Qz autē dicit̄. Expādi manus meas. p̄t vno mō intelligi d̄ expāsione manus in cruce; que quidē dicit̄ fuisse in cruce tora die id est p̄incipali pte totius diei. s. ab hora sexta usq; ad vespertas. Mat. 2. 7. Et qz eo expādente manus i cruce sol sit obscurat⁹ p̄tere sc̄issimū monumēta ap̄gta. iudei tamē in sua incredulitatē p̄manserūt euz blasphemantes vt dicit̄. Mat. 2. 7. Unde subdit̄. Ad populū nō credente sed contradicente mibi. He. 12. Recogitate eū qui talem sustinuit a peccatorib⁹ aduersus semeniōm cōtradictionē. Alio mō p̄t referri ad extentionē manus dei in miracul⁹ facientib⁹. Act. 4. In eo qz manū tuā extendis ad sanctitas ⁊ signa ⁊ pdigia fieri p̄ nomē sanctuz filii tui ibi. vt sit sensus. Tota die id est toto tēpore p̄dicationis mee expandi man⁹ meas miracula faciendo ad populū nō credē tem etiā miraculis vīsi. Jo. 15. Si opera nō fecisse que nemo aliū feci p̄tē nō haberent. Sed cōtradicentem mibi. i. meis miraculis detrahente. scđm illud. Mat. 12. 9. In bezelzebub. principe d̄moniorū ejicit̄ demona. See. 4. Populus tu⁹ sicut hi⁹ qui cōtradicunt̄ sacerdoti. Ter tio p̄t intelligi de extēsione man⁹ dei ad beneficia illi populo exhibita. scđm illud. puer. 1. 0. Extendi manū meam ⁊ nō fuit qui asperceret. vt sit sensus. Tota die. i. toto tēpore legis ⁊ pp̄hetaz expandi man⁹ meas ad vāndū beneficia ad populū nō credente sed contradicente mibi. deut. 31. Semper contenciose egistis cōtra dñm.

Incipit capitulum vndecimū.

Dico ergo nūqd̄ repulit dñs deus populū suum. Absit. Hā ⁊ ego is raelita suz ex semine abraā de tri bu beniam. Nō repulit deū ple bēm suam quaz p̄sciuīt. An nescitis: in helia quid dicit̄ scriptura. quēadmoduz interpel lat deum aduersum israel. Dñe pp̄hetas tu os occiderunt. altaria tua suffoderūt. ⁊ ego relictus sum solus. ⁊ querūt animā meā. sed quid dicit illi diuinuz rñsum? Reliqui mīhi septem milia viroz qui nō curuauerunt ge nua ante baal. Sic ergo in hoc tēpore reliqu secūdum electionē gratie dei saluēfacte sunt. Si autē gratia. iam nō ex opibus. Alioqui

gratia iā non est gratia. Quid ergo? Quid querebat israel hoc nō est cōsecutus: electio autē cōsecuta est. ceteri vero execinati sunt: si cū scriptum est. Dedit illis deū sp̄m ⁊ punc tionis: oculos vt nō videant: ⁊ aures vt nō audiant: usq; in hodiernū diez. Et dñuid dicit̄. Fiat mensa eoz corā ipsis in laqueū ⁊ in captionem: ⁊ in scandalū ⁊ in retributionem illis. Obscurētur oculi eoz ne videat̄. ⁊ dor sum eorum semp incurua.

Postq; apostol⁹ oñdit iudeoz casū esse miserandū nō tam toraliter excusabilem. hic oñdit casum iudeoz non es se vlem. Et primo mouet questionē. 2° soluit ibi. Absit. 2. 3° insert p̄clusione ibi. Quid ergo tē. Dicit ergo primo. Dico ad huc inquirēdo. Hūquid deū repulit toraliter populū suū. Iudeoz qz vocat eū nō credente sed cōtradicente. Et hoc psalmista etiā inquirit dicens. Ut quid de us repulisti in finem. Trēn. 2. Repulit dñs altare suum. Deinde cū dicit̄. Absit tē. Soluit questionē oñdens qz deus nō toraliter repulit populū iudeoz. Et hoc est qz dicit̄. Absit. vt sc̄i populus iudeoz sit toraliter r̄pulsus. ⁊ hoc quidē p̄mo. p̄bat q̄tym ad p̄sonam suā dicens. Hā ⁊ ego. s. in fide xp̄i existēs israelita sum. s. gente. 2. cor. ii. Israhelite sunt ⁊ ego. Et qz in populo israel erant alio p̄filiū qui nō descenderūt scđm carnē ex patriarchis. 2° hoc de se excludit subdēs. Ex semine abrahe. 2. cor. ii. Semen abrahe sunt ⁊ ego. Erant autē in populo iudeoz tribus distincēt scđm filios iacob. quoq; quidā fuerūt filii ancillaz. quidam virorū. Joseph autē ⁊ beniam filii rachēl predilecte virorū. Unde suā excellentiā in populo iudeoz oñdens dicit̄. Ex tribu beniam. p̄bil. 3. Ex gene re israel de tribu beniam. Unde ⁊ de eo exponit a quis busdā qd̄ legit̄ gen. penl. Beniam lup⁹ rapax mane comedet p̄dam ⁊ vespere diuidet spolia. 2° ibi. Nō repulit tē. ostendit populū illū nō esse repulsum a deo etiā qz tum ad multos electos suos. At p̄mo. p̄ponit quod int̄dit̄. Scđo inducit similitudinē ibi. Sic ergo ⁊ in hoc tēpore tē. Dicit ergo primo. Nō solum ego nō sum repulsus sed deus nō repulit ⁊ leb̄ suā totā quaz p̄sciuīt. i. p̄destinatio supra. 8. Quos p̄sciuīt hoc ⁊ p̄destinavit. p̄l. Nō repellet dñs plebē suā. Quod aplūs hic exponit qz tum ad p̄destinatos. Deinde euz dicit̄. An nescitis tē. Inducit similitudinē de his que contigerunt tēpore he lie qn̄ etiā tot⁹ populū videbāt a cultu vnl⁹ dei aberras se. Abi primo ponit interpellationē helie. Scđo risōne dñi ibi. Sed quid dicit̄ scriptura diuina tē. Dicit ergo h̄mo. An nescitis quid scriptura sacra dicat̄ i helia. i. de he lia. 3. regū. 19. Ad in helia. i. in libro de hellia scripto. Totus em̄ liber regum est p̄incipali script⁹ ad notificandum dicta ⁊ sacra pp̄hetaz. Unde ⁊ inter libros pp̄heti cos copiata vt Jero. dicit in plo. libri reguz quemadmo dñs. i. p̄pe hellas interpellat deū aduersus israel. Cōtra qz videtur esse verbū samuel dicit̄. 1. reg. 12. Absit h̄o peccati a me in vño vt cesset orare p̄ vobis. Multo ergo minus est cōtra p̄plū interpellandū. Sed intelligendū est qz pp̄hete erra p̄plū aliquē interpellat triplicē. Uno modo coformādo voluntate suā voluntati diuinū eis res uelate. sicut ⁊ in p̄s. dicit̄. Letabilē iustus cū viderit vīna dicta. Alio mō interpellādo cōtra regnū peccati. vt sc̄ilicet nō hoīes sed peccati hoīes destruant̄. Cōrtio mō interpellatio vel oratio est interpellāq; p̄ modū denūciacionis scđm illud. Jere. i. 7. Cōfundant̄ qui me ḡsequunt̄. i. con fundent̄. Duo autē in hac sua interpellatione p̄tra eos alle-

Ad Romanos

gat. **P**rimo quidē impietate quā cōmiserat nostra cultū si
mo quidē mō psequedo ministros ei⁹. qd̄ tangit dicens:
Dñe ppheras iuos occiderit. 3. regū. 18. **N**unquid non
indicati est tibi oño meo quid fecerim cū interficeret Ies-
zabel. pphetas dñi. Act. 7. **Q**uē ppharum nō sunt pse
quuti pres vestri. **U**lio mō q̄tu⁹ ad loca deo sanctificata
scđm illud. p̄. **I**ncenderunt igni sanctuarū tuū. **E**t q̄tu⁹
ad hoc dicit. Altaria tua suffoderit. **A**nde notandum est
q̄ deuter. 12. dñs mādauit dicens. **A**d locu⁹ quem elegere
dñs de⁹ vester de chictis tribubus v̄ia ut ponat nōmē su-
um ibi et habitet in eo venientis et offerentis in illo loco ho-
locausta et victimas v̄as. **T**ū ante edificationē tēpli per
mittebat pplus vt in diuersis locis altaria cōstruerent ad
cultū diuinus qd̄ qr̄ erat cōtra legem; edificate iā templo
ezechias rex p̄issim⁹ oīa huiusmodi altaria destrui fecit.
Et hoc est qd̄ dicens. quarti. 2. 18. **M**nō iste est ezechias;
qui abhūl ex celsis et altaria et pcepit inde et ib̄lin ante al-
tare h̄c adorabat in ib̄lin. qd̄ ergo ezechias fecit ex pie-
tate hoc fecit achab et izabel ex impietate volentes cultū
dei rōaliter extirpare. **T**ertio allegat cōtra eos impieta-
tem quā facere intendebat dicens. **E**t relatus suz ego sol⁹
fex in cultu vni⁹ dei. **Q**uod quidē dixit helias eo q̄ ali⁹
nō ita apte manifestabat se esse dei cultore. **N**icīc enim
de eo. Ecc. 48. **S**urrexit helias. ppheta quasi ignis et
v̄bum illi⁹ quasi facula ardebat. **E**t querunt atam mē. s. et
auferant eā. **V**iserat. n. lezabel ad heliam. tertii. 7. 19. dī-
cens. **H**ec mibi faciat dī et hec addant nūlī hac hora cras
posuero alam tuā sicut alam vnius ex illis. s. ppheras ba-
al quos occiderat helias. **D**einde cu⁹ dicit. **S**ed quid
dicit tē. **P**onit dinū repositum dicens. **S**ed quid dicit
scriptura ibidem. s. dixisse illi⁹. s. helie r̄sum diuinum. **V**o
in qd̄ sequitur. **B**eliqui mibi. s. in cultu meo non pmit-
tendo eos cadere in perfī. 7. milia v̄to⁹. **P**onit certu⁹
pro incerto. ppter pfectiōē septennarij et millenarij. qui
nō curauerūt genua ante baal. i. qui cultū dei nō dseru-
erunt. ysa. 43. **B**ēm qui inuocat nōmē meum in glor-
iam mēā creauit eī. **D**einde cu⁹ dicit. **S**ic ergo tē. adap-
tat q̄ dixerat ad. ppositum. **E**t primo ponit adaptatiōē
dicens. **S**ic ergo et hoc tēpōre in quo videt multitudi populi
deuiasse reliquie. i. multi qui sunt relixi ab illo ex-
cidio saluēfacte sunt scđm electionē grāte
dei. i. scđm gratiā electionē dei. Jo. 14. **N**ō me elegist
sed ego elegi vos. **S**icdo ex hoc inferi scđm electionē
dicens. iam nō ex operibus eorum. **C**it. 3. **H**o ex operibus iusticie que fecim⁹ nos; sed scđm
suā mīaz saluos nos fecit. **T**ertio oñdit se qui cōclusionē
ex pmissiōē dicēt. Alioquin. s. si gratia est ex opibus tū nō
est gratia q̄ dicit ex eo q̄ gratia dāt. s. 5. Justificati grātia
p̄ gratia ipsius. **D**einde cu⁹ dicit. **Q**uid ergo tē. Inferi
scđm pmissa vīcem⁹. **H**oc. s. q̄ israel q̄tū ad maiorem
multitudinem populi nō est psequut⁹ qd̄ querebat. s. iusti-
tiam. **E**t hoc mō intelligendū est qd̄ supa. 9. dictū est. Is-
rael secrādo legē iustitiae in legē iustitiae nō puenit. Jo. 7.
Querens me tū nō inueniens ita tū q̄ electio. i. electi ex
iudeis psequunt⁹ est iustitia. Ephe. 1. **E**legit nos in ipso ut
essem⁹ sancti. ceteri vero. i. alia pars populi excecati sunt
ppter suā malitiā. Sap. 2. **E**xcecauit eos malitia eoru⁹
Sicdo ibi. **S**icut scriptū est tē. **V**anifestat cōclusionē q̄
tū ad ultimā pres. **E**t pmo p̄ auctoritatē. ysa. scđm per
auctoritatē dāvid ibi. **E**t dāvid dicit. **C**irca primū noīan-
dum est q̄ aplū pponit auctoritatē ex duabus. **L**egitur
enīm ysa. 29. **V**isca vobis spūm soporis. **E**t q̄tū ad
hoc dicit. **E**dit deus illis spūm cōpunctionis qd̄ p̄met
ad queritatem affectus. **C**ōpunctionē em̄ importat quandaz
cordis p̄unctionem sine dolore. **E**t ergo quedā bona com-

punctio qua quis volet de p̄p̄is peccatis. scđm illi⁹. p̄.
Porasti nos vino cōpunctionis. **E**t aut̄ et mala cōpunc-
tio. s. inuidie qua q̄s dolet de bonis alioz. **H**unc ergo p̄
ctionis id est inuidie spūm eis dedit de⁹ nō quidē immit-
tendo maliciā sed subtrahendo gratiā. sicut supa. 10. dic-
tum est. **E**go ad emulationē adducaz vos in nō gentem.
Item legē ysa. 6. **E**xeca cor populi huius et aures eius
aggraua et oculos eius clade ne forte videat oculis suis
et auribus suis audiatur. **E**t q̄tū ad hoc designat⁹ defectū
cognitū virtutis subdit. **O**culos vt nō videat se per se
iplos q̄tū ad miracula que xp̄ius eis videntib⁹ fecit.
Et aures vt nō audiat se fructuole doctrinā xp̄i et aposto-
lo⁹. ysa. 42. **Q**ui vides multa nōne custodes? **Q**ui a
pertis aures habet nōne audies? **A**ddit aut̄ apostol⁹ de
suo. **U**isq̄ in hodiernū diem. qr̄ in fine mundi videbūt et
audient quādō cōtentur cora filiorū ad patres eoru⁹
et dicit. **D**al. vltimo. **D**einde cu⁹ dicit. **E**t dāvid dicit
zc. ponit ad idem auctoritatē dāvid. **In** qua primo tan-
git occasionē defectus indeoꝝ dicens. **I**stam mensa eoz
id est. malitia qua peccatores reficiunt. Job. 20. **C**uz dūk
ce uere in ore eius malum abscondet illud sub lingua sua
Quādō quidē mensa est coram eis quādō ex certa mali-
tia peccant. hoc quidē sit in laqueum quādō ex ea para-
tur temptationē ad peccandū. ysa. 2. 4. **Q**ui explicaverat se
de fouea tenebatur laqueo. **E**t in captiōē quādō delec-
tationē succumbib⁹ per sensum. ysa. 8. **C**apientur et irreti-
tur. **E**t in scandalūm id est in p̄factionē casus quādō ru-
unt de peccato in peccatus. p̄. **H**oc multa diligentib⁹ le-
gem tuā tū nō est illis scandalū. **A** in retributionē illis
q̄n̄ se puniētur. p̄ suis peccatis. **A**lqr̄ hoc dāvid est retris-
butio delictoꝝ qr̄ dēt̄ eos p̄mittit sic cadere. p̄.
Redde retributionē sup̄b⁹. **M**mensa est sacra scriptura iudeis
apposita. puer. 9. **P**roposuit mēsam stam. **Q**ue quidē
fit in laqueo quādō occurrit aliquād ambiguous. **I**n captio-
nē q̄ male intelligit. **I**n scandalū q̄n̄ ruit in p̄matiaz
erroris. **E**t in retributionē vt supra. **S**ed ponit ihm de-
fectū q̄tū ad cognitū virtutē eī dicit. **O**bscurēt ou-
li eoru⁹ ne videant qd̄ magis p̄ni ciando q̄ optando di-
citur. Ephe. 4. **T**enebris obscuratūs h̄ntes intellectum
Et q̄tū ad effectum cum dicit. **E**t dorsum eoz id est lis-
berum arbitrium quod portat ad bona et ad mala semp̄
curia id ē icūrari p̄mitte ab eternis ad tēporalia a recti-
tudie iustitiae ad iniūcūtē. ysa. 51. **I**ncurvare vt trāseam⁹.

Lectio secunda.

Dico ergo nūquid sic offendērunt vt
cadērēt. Absit. **S**ed illoꝝ delictoſa-
lus est gentib⁹ vt illos emulentur.
E si delictū illoꝝ diuitie sunt mīdi: et dimi-
nitio eoz diuitie gentium: quantomaḡ ple-
nitudo eoz. **G**lobis em̄ dico gentib⁹. **Q**uā
diu quidē ego suz gentiū apostolus. ministe-
rium mēū honorificabo: si quo mō ad emula-
dum prouocem carnē mēā et saluos faciā ali-
quos ex illis. **S**i enim amissio eoz reconcili-
atio ē mundi que assumptio nisi vita ex mor-
tuis. **E** si delibatio sc̄ta est: et massa. **E**t si ra-
dix sancta: et rami.
Postē apostolus ostendit q̄ casus indeoꝝ nō est vniuer-
salis. hic incipit offendere q̄ casus eorum non est inuit-
lis neq̄ irreparabilis. **E**t circa hoc duo facit. **P**rimo oñ-
dit casum indeorum esse utilem et reparabilem. 2° exlus-
dit gloriam gentilium iudicis insultantium ibi. **Q**o si alli-

qui ex ramis **z**. Circa primū duo facit. primo proponit questionem. secundo solvit ibi. Abit **z**. Dicit ergo p̄mo Dicūm est z. phatum & ceteri indei preter electos sunt excecati. Dico ergo questionem mouens. Nūquid sic offendetur ut caderet? Qd̄ potest dupliciter intelligi. Uno modo sic. Nūquid deus p̄misit eos offendere solū vi caderent. id est ppter nullam aliam uilitatem inde consequentē sed solū volens eos cadere. Qd̄ quidē esset cōtra bonitatem diuinā q̄ tanta est ut augustin⁹ dicit in enc̄. & nunq̄ p̄mitteret aliquid mali fieri nisi ppter bonū q̄ ex malo elicit. Unde z. Job.34. dicit. Conteret multos & innumerabiles & stare faciet alios pro eis. Et apoc.3. dicitur. Tene quod habes ne alter accipiat coronam tuam. q̄ les deus aliquos sic p̄mittit cadere ut quoquā casus sit aliorum salutis occasio. Alio modo potest intelligi sic. Nūquid sic offendetur ut caderent id est perpetuo in casu remanerent? Ps. Nūquid qui dormit nō adiūciet ut relurgat. Deinde cum dicit. Abit **z**. solvit questionē. Et primo fin̄ primū intellectum ostendens casum iudeorum fuisse uilem. Secundo solvit questionem quantum ad secundū intellectuū ostendens casum iudeorum esse reparabilem ibi. Q̄ si delictum illosum **z**. Dicit ergo p̄mo. Abit vs̄ se inutiliter caderent sed magis illorū les iudeorum delicto salus gentiuū facia est occasionaliter. Unde & dominus dicit. Jo. 4. Salus ex iudeis est. Qd̄ quidē potest intelligi tripliciter. Primo modo q̄ delictum qd̄ in occisione christi considerant est subsecuta salus gentiuū p̄ redēptionē sanguinis christi. 1. Thes. 1. Non enim corrupibilius auro vel argento redempti estis de vana uera conuersatione paternae traditionis. sed precioso sanguine agni immaculati. Secundo modo potest intelligi de delicto quo doctrinam apostolorū repulerunt. Enī illd. act. 13. Nobis oportebat primum loqui verbum dei. sed quoniam repulisti illud **z**. Tertio modo potest intelligi q̄ hoc & ppter suam impenitentiam sunt in omnes gentes disperſi. Et sic ipius & ecclesia vbiq̄ a libris iudeorum testimoniū habuit fidet xpiane. ad convertendos gentiles q̄ suscipiāt potuissent prophetias de christo quas predicatores fidei inducebant esse confitentes nisi probarentē testimoniū iudeorum. Unde in ps. dicitur. Stendit mibi suḡ inimicos meos les iudeos ne occidas eos ne quādo obliniscan̄ populi mei. disperge illos in virtute tua. Sequit. Ut illos emuluentur. Et quia non dicit qui vel quos. cum etiā sit duplex emulatio les indignationis & imitationis. Post hoc quattuor modis exponi. Uno modo ut intelligat̄ sic. Ut gentiles illos les iudeos emuluentur id est imitent̄ in cultu vniuersi dei. Ep̄b. 2. Eratis in illo tempore sine christo alienati a conuersatione israel. & postea subdit. Hunc autē vos qui aliquando eratis longe facti estis prope in sanguine christi. 1. Tl. 2. Nos imitatores facti estis eccliarium & ei que sunt in iudea. Ut vt gentiles emulentur iudeos. id est indignent̄ contra eos. ppter incredulitatem eorum ps. Vidi peccantes & tabescēbas q̄ eloqua tua non custodierūt. Tertio modo potest intelligi sic. Ut iudei emuluentur id est imitent̄ gentiles quando vbiq̄ et nunc alliquā eorum particulariter conuertuntur ad fidem imitantes fidem gentium. et finaliter omnis israel saluus fiet cum plenitudo gentium intrauerit; sic implatur quod dicit **Deut**. 28. Ille erit in caput & tu eris in caudam. Quarto modo potest exponi sic. Ut indei emuluentur gentiles. i. cōtra eos ex inuidia turbentur dum vident ad eos eorum gloriam translataz **Deut**. 32. Ego p̄ vocabo eos in eo qui non est populus. Deinde cum dicit. Q̄ si delictum eorum **z**. solvit questionem quantum ad secundū intellectum: ostendens casum iudeorum esse reparabilem. quod quidē ostendit tripliciter. Pris-

mo ex uilitate. secundo ex apostoli intentione ibi. Tobis enī dico **z**. tertio ex conditione illius populi ibi. Q̄ si delibatio sancta **z**. Circa primū ponit talē rationē. Bonum est potentius ad uilitatem inferendam q̄ malū sed malum indeorum magnā uilitatē gentibus contulit. Ergo multo majorē confert mundo eorum bonū. hoc ē ergo quod dicit. Dicūm est & eorum delicto salus gentibus facta est. q̄ p̄ sed si illorum les indeorum delictuz dicitur sunt mundi id est genitilium: q̄ les delictum iudeorū redundauit in spirituales diuitias gentilium: de quib⁹ dicitur **Esa**. 33. Diuitiae salutis sapientia & scientia. q̄ nō dem referunt ad eorum culpam. Et diminutio eorum qua les decreuerunt ab illa celstitudine glorie quā habebat q̄ pertinet ad penā. **Dañ**. 3. Imminutus sumus plusq̄ offes gentes sumusq̄ humiles in vnuersa terra hodie ppter peccata nostra. Sunt autē diuitiae gentilium p̄ occasionē ut dicit est: vel diminutio eorum. I. aliqui minimi & abiecti ex indeis gētes spiritualiter ditauerunt les apli de quib⁹ dicitur. 1. corin. 1. Infirmā mundi elegit deus ut confundat fortia. Quātomaḡ plenitudo eorum id est abundātia eorum spiritualis: vel multitudo eorum ad deum conuersa in diuitias gentium redundabit. Eccl. 24. In plenitudo sacerdotiū detentio mea. Et sic si deus ppter uilitatem totius mundi p̄mitit iudeos delinquere & diminutus multomaḡ implebit ruinas eorū ppter totū mundi uilitatē. Deinde cū die. Clob ei dico gentilium **z**. oñdit idē ex sua intentione quam primo p̄ponit. secundo eius rationē affiat̄ ibi. Item amissio **z**. Circa primum considerandum est q̄ eoz in superioribus huic epistole partibus locutus fuit omnibus fidelib⁹ epistolis romane sive fuerint ex gentibus sive ex iudeis. nunc specialiter sermonē sunt dirigit ad gentiles cōuersos. Dicit ergo. dixi q̄ plenitudo eorum erit diuitiae mundi. In buius enim signis dico vobis gentibus id est gentilibus ad fidem conuersis. **Esa**. 65. Dixi ecce ego ad gentes **z**. Hoc inquit vobis dico q̄ diu ego sum gentium apliū quarū cura specialiter misericordie ex insuicio officio. Gal. 2. Dextras vederunt mihi & Barnabe societatis ut nos in gentes ipsi aut in circū sitionem. 1. Tl. 2. In quo positus sum ego predicator et apostolus. veritatem enim dico in christo Iesu nō menti et doctor gentiliū in fide & veritate. Ministerū meū hoc nominabo: non quidē his que ad seculare honorē p̄mitet sed primo quidē ornando ipsum bonis mōribus. 2. cor. 6. In omnib⁹ exhibeam nos sicut dei ministros in multa patientia. Secundo p̄ supererogationē operū ad que non tenet. 1. cor. 9. Que est ergo merces mea ut euangelium christi predicanū sine sumptu **z**. Tertio ampliando sollititudinez ad omniū salutē. 2. corin. II. Propter illa que ex trīecis sunt instantia mea quotidianā sollicitudo om̄ū eccliarium. Unde & hic subdit. Si quomodo ad emulandū p̄uocē carnē meā. i. iudeos q̄ sunt mibi cognati fū carnē vī supia. 9. dicitū est. **Esa**. 48. Carnē tuā ne dixeris. Et hoc ad emulandū bona emulatione fū illud. 1. corin. 12. Emulamini carissimā meliora. Et p̄ hinc modū ut saluos faciam aliq̄s ex illis. s. ex iudeis. 1. cor. 10. Non querēs q̄ mibi uite est sed qd̄ multis ut salui fiant. Sed contra est qd̄ ipse dicit. 2. corin. 10. Nos ostēnū in imēsum gloriā mur sed fū mensurā regule q̄ mensus est nobis de⁹ nē suram p̄ingēdi vīsp ad vos. Non autē accepit mensurā sui ministerū nū sup gentes. Nō ḡ debet se intromittere s̄ indei. Dicit autē qdā q̄ iudei i indea habitantes nō p̄tinebāt ad ei apliū h̄ petri iacobi & iohannis ut dicit gal. 2. Sz iudiū gentes habitantes ad ei apliū p̄tinebāt & eoz saluti sūtibebat. Sed hoc videt̄ h̄ inētiūz līc. Si cī illi inēdei ad eius apliū p̄tinebāt in hoc & eoz cōuersione t̄rebat nō honorificasset suū ministerū. Et lo dicēdū ē q̄ sic erat

Ad Romanos

stis compissa predicatio gentilius ut ad eam ex necessitate teneret sicut ipse dicit i cor. 9. Si non euangelizauero ve mihi. Necesitas est mea. Hec tamen erat ei. phibitum iudeis predicare quoniam ad hoc non teneretur. Et si hoc eorum salutem insistero ministerium suum honorificabat. Non quod non faceret si easum eorum irregabilem reputaret unde ipsum apostoli studiu qd adhibebat ad queritatem iudeorum iducit per signum et easus iudeorum sit reparabilis. Deinde cum dicit. Si ei tecum assignat rationem sue interioris quod videt per queritatem iudeorum pueniebat in salute gentium. Unum dicit. Si enim amissio eorum id est incredulitas et obediencia eorum sicut deus tuus annulatus est sub cura et obediencia domini refugere esse. Ie. 50. Dux peditus feceris eis populus meus. Si inquit iudeorum amissio est occasio lius reconciliatio mundi inquit pro morte Christi sumus reconciliari deo: quod assumpio nisi vita ex mortuis? et quod iudei reassumantur a deo in illud zacch. 11. Supsi mibi duas virgas: quod inquit faci et talis assumptio nisi quod gentiles resurgere faciat ad vitam. Gentiles enim sunt fideli qui respectent. Ad. 24. Omnes abuidunt iniqitas refrigerescet caritas. Ut etiam quoniam totaliter cadet et ceperit ab antiquo iudeus queritur in posteriori feruore restitutus. Et est sicut iudeus cadetibus gentiles post iniurias sunt reconciliati ita post conversionem iudeorum in mente la fine mundi erit resurrectio generalis per quam homines ex mortuis ad vitam immortalis redibunt. Deinde cum dicit. Si delibatio tecum. tecum oportet id est ex predicto ipsius gentis iudeorum. Et hoc quod duplum. Primum ex parte apostoli cum dicit. Si delibatio scilicet et massa. Dicit autem delibatio id quod ex massa pale lumine quod ad pandum. Sunt autem apostoli ex gente iudeorum assumpti a deo. sicut delibatio ex massa. Et ideo si apostoli sunt scilicet consequentes quod genitores iudeorum sunt sancti. Ie. 2. Sic secundum apostolos. Sed probat id est per patriarchas quod copiam ad iudeos sicut radice ad ramos. viii et xia. Et credidit virgin de radice yesse. ergo patriarche quod sunt radix sunt sancti et iudei qui ex eis procederent sicut rami sunt scilicet. ofe. 1.4. Erupit radix eius vel libani ibunt rami. tecum. Sed contra est quod dicitur ezech. 18. Ut si fuerit iustus vita viuerit. Sic ergo non sequitur quod si radix est sancta et rami. Ibidem est subdit quod filius videt patrem sui timuerit et non fecerit similiter moritur sed vita viueret. viii et ixia. Et credidit virgin de radice tecum. tecum. Quoniam aliqui ex ramis fracti sunt: tu et socius radicis et pinguedinis oliue factus es: noli gloriariri aduersus ramos. Nisi gloriaris non tu radicem portas. sed radix tecum. Dicit ergo. Fracti sunt rami ut ego inserar. Unde propter incredulitatem fracti sunt. Tu autem fide stas. noli altum sapere sed time. Si enim deus naturalibus ramis non pepercit: ne forte nec tibi parcat. Vide ergo bonitatem et seueritatem dei. In eos quidem qui ceciderunt seueritatem: in te autem bonitatem dei si permanenteris in bonitate. Alioquin et tu excideris. Sed et illi si non permanenterint in incredulitate inferentur.

Potens est enim deus iterum inserere illos. Nam et si tu ex naturali excisus es oleastro. et contra naturam insertus es in bonam oliuam: quantum magis his qui secundum naturam inferentur sue oliue. Postquam apostolus ostendit easum iudeorum fusse vestem et repabilem. hic excludit gloriationem gentilium contra iudeos. Et circa hoc duo facit. primo ostendit gentilium conversionem non esse gloriam contra iudeos. Secundo respondet obiectio gentilium ibi. Dicte et fracti sunt tecum. circa primum duo facit. primo prohibet gentiles contra iudeos gloriaris. secundo rationem prohibitorum assignat ibi. Quod si gloriaris tecum. Idebat autem ex duabus partibus immunitus gentilium gladii occasio contra iudeos. Primo quidem ex defectu iudeorum dicens. Dicitur est quod si radix est sancta et rami. Sed si aliqui ex ramis. id est iudeis non omnes tamen sunt fracti. id est diuini a fide patrii qui comparaverunt radici. nolite gloriaris Job. 15. Ramos eius arefecit flamma sapientiae. Confringuntur rami inconsumpti. Secundo videbatur eis immunitre materia gloriarum ex parte promotionis eorum. Promotio autem alicuius tanto magis confuscum extollere in vanam gloriam quanto ex viliori statu eleuantur in illis pueri. 30. Propter tria mouent terra et quartum non poterit sustinere: quod seruum cuius regnauerit tecum. Et ideo premitur abiectione statum de quo assumpti erant dicens. Tu autem gentilis cum in statu gentilitatis oleaster es: id est arbor in fructuosa. Jere. 17. Erit quasi mirice in deserto Mat. 7. Omnis arbor qui non fructu boni excidetur tecum. Deinde ponit eorum promotionem. Et primo quidem quantum ad hoc quod sunt assumpti in dignitatem illius gentis. Unde dicit. Insertus es in illis id est loco illorum. Job. 4. Conteret multos et innumerabiles et stare faciet alios pro eis. Secundo pro hoc quod sunt consociati patriarchis quos supera radice compauerat. Unde dicit. Et socius radicis factus es id est sociatus est patriarchis et prophetis. Mat. 8. Multi venient ab oriente et occidente et recumbent cum abraam isaac et iacob in regno celorum. Tertio per compensationem ad gloriam apostolorum cum dicit. Et socius pinguedinis oliue factus es. Oliua quidem dicit ipsa gens iudeorum. propter universales fructus spiritus quos attulit. Jere. 11. Oliuam viderem pulchram fructiferam speciem vocavit deus nomen tuum pater. Ego autem sicut oliua fructifera in domo dei. Sicut autem huius oliue radix sunt patriarchae et prophete. ita pinguedo huius oliue est abundans gratia spiritus sancti. quod per omnibus apostoli dixerunt ut glosa dicit. Unde iudicium. 9. Oliua dixisse inducit. Numquid possum detergere pinguedinem meam. Ecce. Sicut ad ipsam et pinguedinem replicatur anima mea. Sic ergo promoti sunt gentiles ad societatem illius populi et patriarcharum et apostolorum. Eph. 2. Estis clavis sanctorum et domestici dei sedis pinguedis facti super fundamentum apostolorum et prophetarum: licet has occasiones gloriarum habere videaris gentilis noli tamen gloriaris aduersus ramos. id est aduersus iudeos. 1 corin. 5. Non est bona gloriantur vestra. Deinde cum dicit. Nisi gloriaris tecum assignat rationem sue admotionis dicens quod si non obstante hac admitione gloriaris insultando iudeis stantibus vel excisis hoc consideres ad repressionem glorie tue quod tu radice non portas: sed radix te id est iudea non accepit a gentilitate salutem sed potius econuerso. Job. 4. Galus ex iudeis. Unde et abrae promissus est Ben. 22. Quod in ipso bendicerent omnes cognationes terre. Deinde cum dicit. Dicis ergo tecum. excludit obiectio gentilium. At primo ponit obiectio. secundo excludit eas ex consideratione diuini iudicij ibi. Bene tecum.

Lectio tertia.
Quoniam cum aliqui ex ramis fracti sunt: tu et socius radicis et pinguedinis oliue factus es: noli gloriariri aduersus ramos. Nisi gloriaris non tu radicem portas. sed radix tecum. Dicit ergo. Fracti sunt rami ut ego inserar. Unde propter incredulitatem fracti sunt. Tu autem fide stas. noli altum sapere sed time. Si enim deus naturalibus ramis non pepercit: ne forte nec tibi parcat. Vide ergo bonitatem et seueritatem dei. In eos quidem qui ceciderunt seueritatem: in te autem bonitatem dei si permanenteris in bonitate. Alioquin et tu excideris. Sed et illi si non permanenterint in incredulitate

Tertio inducit eos in diligentē considerationē diuinorū iudiciorū ibi. **V**ide ergo bonitatem rē. **D**icit q̄ primo. **E**go tu gentilis q̄ gloriaris contra iudeos forte dicens: **F**raceti sunt rāni ut ego inferar. i. ad hoc deo pmisi iudeos a fide excidere ut ego ad fidem intrare. **N**ullus aut sustinet detrimentū rei nisi ppter rem p̄ciosiorē et magis dilectā. sicut medicus pmisit infirmitatē esse in pede ut sanet oculum. **S**ic igit̄ ex hoc ipso videlicet gentilites esse p̄ciosiorē et magis deo accepta q̄ iudea. **A**nde Mat. 1. dicit. Non ē mihi voluntas in vobis et munus non accipiāde manu vestra. **A**b ortu aut solis vīcī ad occasum magnū est nomen meum in gentibus: Et Esa. 49. **P**arum est vīsus mīhi seruus ad suscitandas tribus iacob. **H**edi te in luce gentium. **D**einde cum dicit. Bene rē. excludit obiectiōnē. **E**t primo assignat causam defectus iudeorum et p̄motiōnis gentilium dicens. **B**ene in hoc dicens q̄ deus pmisi frangī rāmos ut tu inferaris: sed considera causam fractiōnis rāmōrum ppter incredibilitatiē iniquā fracti sunt, quia sc̄ in xp̄m credere noluerunt. **E**zech. 2. **I**ncreduli et subueriores sunt tecum. **J**o. 8. **S**i veritatem dico vobis q̄ re non creditis mihi? **C**u aut sc̄ gentilis stas in fide id ē credendo in xp̄m in quo grām consecutus es. 2. corin. 1. **M**ā fide statis. 1. corin. 15. **M**otum facio vobis euangelū in q̄ statis per quod t̄ saluamini. **S**ecundo inducit admonitiōnē dicens. **M**oli altum sapere. i. noli de te vītra teipſū presumere. infra. 12. **N**on alta sapientes sed humiliū cōsentientes p̄. **N**ōne non est exaltat̄ cor meū neq̄ elati sunt oculi mei. **S**z time ne sc̄ etiam tu frangaris p̄ incredibilitatiē qd̄ p̄tinet at timorem casti puer. 28. **B**eatū ho- mo q̄ semp̄ est pauidus, qui vero mentis est dure coruēt̄ et malum. Ect. 1. **T**imor dñi expellit pectatū. **S**ecundo al- signat rationēm sue admonitiōnis dicens. **S**i em̄ natura- libus rāmis id est iudeis q̄ ex naturali origine ex patriar- chis descendērunt non pepercit deus quin eos frangā p̄- mittet̄ tunc ne forte nec tibi parcat q̄ sc̄ te p̄mittat p̄ in- credibilitatiē excidere puer. 6. **T**elus et suror viri nō parcat in die vindicē. **J**ere. 13. **N**on parca neq̄ miserebor ut nō dispergam eos. **I**n hoc q̄ constitut⁹ solutio apl̄ q̄ cū aliq̄ videt se gratiam adeptūm alio cadente non debet extollī contra cadētēm sed magis timere sibi p̄t. q̄ ipsa subtilia est causa p̄cipitū: et timor ē causa custodie et cautele. **D**e inde cum dicit. **V**ide q̄ bonitatem et severitatē rē. **I**ndu- cit eos in diligētē considerationē diuinorū iudiciorū: et primo inducit eos ad considerandū. **S**ecundo instruit eos quasi q̄ se considerare nō valētes ibi. **M**olo em̄ vos igno- rare fratres rē. **T**ertio quasi nec ipse pfecte sufficeret ad istorum investigationē exclamat admirande diuinā sapiētiā ibi. **O** altitudo diuinitatis rē. **C**irca primū tria facit. **P**rimo ostendit quid considerari oporteat dicens: **V**ide ergo id ē diligētē considera bonitatem dei miserentis p̄s. **Q**uā bonus israel deus his q̄ recte sunt sunt corde. **S**. 2. **A**n diuinitas bonitatis eius contemnit̄ et severitatēm ip- sius punientis, p̄s. **D**eus vltorius dñs. i. deus emulator et vlcisces dñs. **P**rima em̄ consideratio tribuit sp̄. secūda timore et vite desperatio et p̄sumptio. **S**ecundo ostendit in quibus vtrūq̄ dictorum sit considerandū quatuor ad preterita dicens: **I**n eos quidē sc̄ iudeis qui ceciderunt. **T**ren. 2. **P**recipitāuit dñs nec pepercit omnia speciosa iacob destruxit. **I**n te aut. s. gentile q̄ inserit̄ es bonitatē. p̄s. **B**onitatē fecisti cum seru tuo dñe. **T**ertio ostendit q̄ tenore possint in predictis hec considerari: q̄ non immobi- liter sicut q̄ potest mutari in futurū. **E**t primo ostendit q̄- tuz ad gentiles dicēs. **I**n te dico vide bonitatē dei opant̄ eo in tenore si pmāleris i bonitate. **J**o. 15. **M**anere in dis- lectione mea. alioquin si tu non dederis operam ad pmā- nendū p̄ timorem et humilitatēm et tu excideris. **M**ath. 3.

Omnis arbor que non facit fructū bonum excidet. **S**ea- cundo ostendit idem quantū ad iudeos. et primo p̄ponit qd̄ intendit dicens. **S**ed et illi sc̄ iudei si no pmālerint in incredibilitate inserent̄. i. in suū statum restituent̄. **J**e. 3. **F**ornicata es cū amatorib⁹ multis. tamen reuertere ad me dicit dñs. **S**ecundo probat qd̄ dixerat. et primo ex dī- una potentia dicens. **P**otens est em̄ dñe deus iterū in- serere illos: et ideo non est de eorum salute desperandū. **E**sa. 59. **E**cce nō ē abbreviata manus dñi ut saluare non possit. **S**ecundo p̄bat idem p̄ locū a minori dicens. **M**ā- si tu gentilis excusis es ex naturali oleastro id ē ex gentili- tate que naturaliter erat infructuosa. non quidē p̄t dñs fecit naturam. sed fm̄ q̄ corrupta est p̄ peccatum sap̄. 12. **U**nīqua est natio eorum et naturalis malitia ipsoru. **E**ph. 2. **E**ramus natura filii ire. **E**t infertus in bonam olimā id est in fide iudeozū contra naturam. i. contra cōmūnem cursū nature. **N**on em̄ confuevit ramus arboris male in- serif in bonam arborē. sed potius econuerso. **I**d autē q̄ deus facit non est contra naturam: sed est simpliciter natu- rale. **D**icimus em̄ esse naturale quod fit ab agente cui na- turaliter subdit patiens quis etiam non sit fm̄ p̄p̄lā na- turam patientis. sicut enim fluxus et refluxus maris est na- turalis. p̄p̄lā hoc q̄ causa ex motu lune cui naturaliter sub- ditur aqua. Quo nō sit naturalis fm̄ formā aque. ita etiā cum omnis creatura sit naturaliter deo subiecta quicquid deus facit in creatura est simpliciter naturale lī forte non sit naturale fm̄ p̄p̄lā et p̄cūlārē naturā rei in q̄ sit. puta cū cecus illuminat̄ et mortuus resuscitat̄. si inq̄ hoc fetu ē contra naturam. quantumagis hi q̄ sunt fm̄ naturam id ē qui naturali origine priment ad gentem iudeozū inserunt̄ se oline id est reducent̄ ad dignitatem gentis sue. **M**al. vltimo. **C**onuerteret corda patrum ad filios et corda filiorū ad patres eorum.

Lectio quarta.

Nolo enim vos ignorare fīes myste- riorū hoc vt non sitis vobis p̄līs sapi- entes. q̄ cecitas ex parte contingit i israel donec plenitudo gentiū intraret: et sic omnis israel saluus fieret: sicut scriptum est. **E**lenit ex syon qui eripiat et auerterat impieta- tem a iacob. **E**t hoc illis a me testamentū cū abstulero peccata eorum. **S**cdm euangelū quidē inimici ppter vos: fm̄ electionem aut charissimi ppter patres. **S**ine penitētia em̄ sunt dona et vocatio dei. **S**icut em̄ aliquan- do et vos non credidistis deo: nunc autem mi- sericordiam consecuti estis ppter incredibili- tatem illorum: ita et isti nunc non crediderūt in vestram misericordiā. vt et ipsi misericor- diam consequant̄. **C**onclusit em̄ deus om̄ia in incredibilitate: vt om̄is misereat̄.

Postq̄ apl̄ induxit gentiles in cognitionē diuinorū iudiciorū in quib⁹ diuina bonitas et severitas manifestat̄. hic quasi eis adhuc non sufficientibus considerare predicta ex- ponit qd̄ sibi circa hec videat̄. et p̄mo p̄ponit factū. scđo p̄bat ibi. **S**ic septū ē rē. **T**ertio roē assignat ibi. **S**i em̄ rē. **C**irca primū tria facit. **P**rimo p̄p̄it suā intēiōz dicens. **J**o īduxī vos ad cōsiderandū bonitatē et severitatēz dei. **H**olo em̄ o fratres ignorare vos mysterium hoc. non em̄ om̄ia mysteria capere potest̄. hoc est enim pfectoy q̄bus

Ad Romanos

dōs dicit **Luc.** 8. **M**obile datum est nosce mysteriū regni dei. **S**ap. 6. Non abscondam a vobis sacramenta dei. sī ignorātia hui⁹ in mysteriū eisit nob̄ damnosa. **I. cor.** 14. **S**i quis ignorat ignorab̄it. Secundo assignat sue intentiōis rationem ut non sitis vobis in iepis sapientes id ē nō de sensu vestro presumatis: et ex vestro sensu alios condemnate: vos eiā p̄feratis. **infra.** 12. **M**olite esse prudentes apō vos in iepis **Esa.** 5. **E** qui sapientes estis in oculis vestris et coram vobis in iepis prudentes. **T**ertio, p̄ponit qđ intendit. **P**rimo quidē quātū ad casum particularū iudeorū cū dicit. **Q**uia cecitas contingit in israel nō kī: sī ex aliqua parte ut supra ostendit est **Esa.** 6. **E**xeca cor populi huius. Secundo ponit terminū huius cecitatis dicens **H**onec intraret ad fidem plenitudo gentium id est nō soluz aliqui particulariter ex gentibus sicut tunc cōvertebant. sī vel p̄ toto vel p̄ maiori p̄ in omnibus gentibus ecclēsia fū data. p̄s. **D**omi n̄ est terra et plenitudo eius. **D**icunt autē genitiles ad fidem conuersi intrare quasi ex exteriozib⁹ et visibilibus rebus que venerabantur in speciali et voluntate divina. p̄s. **I**ntrōte in conspectu eius in exultatione. **E**t eit notandū qđ hoc aduertiu⁹ donec potest designare causas execrationis iudeorū. **P**ropter hoc enim p̄misit deus eos exēcari ut plenitudo gentium intraret sicut pater ex supra dictis. **P**ot̄ etiā designare terminū qđ videlicet vñq; tūc cecitas iudeorum durabit quoq; plenitudo gentium ad fidem intrabit. **E**t huic concordat qđ infra subdit de futuro remedio iudeorū cum dicit. **E**s sic sez cū plenitudo gentium intrauerit omnis israel saluus fieri non particulariter sicut modo h̄y viuenter alter omnes. **Osee.** 1. **S**aluujo eos in dño deo suo. **D**ich. vltimo **R**euerter et miserebit nostri. **D**einde cu⁹ dicit. **S**icut scriptū est tē, phat qđ dixerat **S**utura salutē iudeorū. **E**t primo p̄bat hoc p̄ autoritatē secundo p̄ rationē ibi. **S**ed omnis euangelij meuz tē. **D**icit ergo primo. **D**ico qđ omnis israel saluus fieri sicut scriptū est **Esa.** 56. vbi nostra littera sic habet. **V**eniet ex syon redemptor et eis qđ redeat ad iacob. hoc fedus meū cū eis dicit domin⁹. **S**ed aplūs hoc inducit fin lſam. lxx. et rāgit triaverba hic posta. **P**rimo saluatoris aduentū cū dicit. **V**eniet deus sez humanatus ad saluandū nos ex syon id est ex populo iudeorum qđ significat p̄ syon qđ erat alicet iudealem que est metropolis iudee. **A**nde dicit **Zach.** 9. **E**xulta fatis filia syon iubila filia hierusalem ecce rex tu⁹ venit tibi tē. **Jo.** 4. **S**alus ex iudeis est. **E**l dicit ex syon ei⁹ venire non qđ sit ibi natus. sed qđ inde doctrina ei⁹ exiuit in vniuersitatem mundū p̄ hoc qđ aplū in cenaculo syon spūsanctum receperunt **Esa.** 2. **D**e syon exhibet lex. **S**econdo ponit salutē p̄ xp̄m iudeis oblatā dicens. **Q**ui eripiat et auertat impietatem a Jacob. **E**t potest ereptio referri ad liberationem a pena p̄s. **E**ripierat aīaz mēa b̄ morte. **Q**vero dicit auertet impietatem a iacob: p̄t referri ad liberationem a culpa. p̄s. **A**uertet dñs captiuitatē plebi sue. **E**l vñrūq; referit ad liberationem a culpa. sed dicit qđ eripiat p̄pter paucos qđ nūnus difficulter quasi cu⁹ quadā violentia cōvertunt. **Amos.** 3. **Q**uō si eruat pastor de ore oreonis duo crura aut extremit̄ auricule sic eruerit filii israel. **D**icit autē auertet impietatē a iacob ad oīendū facilitatē conversionis iudeorū in fine mundi **D**ich. vltimo. **Q**uis deus similius tui⁹ qui aufers iniquitatē et transfers peccata reliquias hereditatis tue. **E**t hoc testimoniu⁹ sez nouū erit illis a me cum abstulero peccata eorum. **A**etus enim testamentū peccata non auferebat: qđ ut dicit **Heb.** 10. **I**mpossible est sanguine thaurorū et hircorum auferri peccata. **E**t ideo p̄pter imperfectionem veteris testamenti p̄nititur eis nouū testamentū. **Hebrei.** 31. **F**eriam domini israel et doceat iuda fedus nouū. **Q**ād quidem habebit efficaciam ad remissionem peccati p̄ sanguinem christi **Matth.** 26. **D**ic

sanguis me⁹ noui testamēti qđ p̄ multis effudēt in remissiō peccatorum. **D**ich. vltimo. **E**pōnet iniquitates nostras et p̄ijstet in p̄fundum maris omnia peccata nostra. **D**einde cum dicit. **S**ed omnis euangelij meū tē, p̄bat p̄ polituz p̄ rationē. **E**t primo inducit p̄bationē. secundo removet obiectionem isti. **S**ine peccata em̄ tē. **D**icit ergo p̄mo qđ eorum peccata auferantur et qđ post qđ peccata habentur manifestum est qđ sunt inimici xp̄i. **S**ed omnis euangelij quidem inimici. i. quantū ad doctrinā euāgelij p̄met quā impugnant. ppter vos. i. ad vitilitatē vestri cedit: ut supra dictū est. **A**nde dicit **Luc.** 19. **E**ritnamē inimicos meos illos qđ noluerūt meregnare sup̄ se adducit hic et interficite an me. **Jo.** 15. **B**unc autē et viderunt et oderunt et me et patres meū. **E**l fin euangelij dicit qđ eorum inimicitia ad vitilitatem euāgelij p̄tinet cuius p̄dicatio occasione talis iniuriae vñq; diffundit. **Col.** 1. **I**n verbo veritatis euāgelij qđ p̄uenit ad vos sicut et in vniuerso mundo est et frustificat et crescit. **D**is sunt charissimi deo. ppter patres et hoc in electionem. qđ sez ob grām patrūcōrum semen elegit **Deut.** 4. **D**ilexit patres tuos et elegit semen eorum post eos. **Q**ād non sic est intelligendū quasi merita presta patribus fuerint causa eterne electionis filiorum sī qđ deus ab eterno elegit gratia et patres et filios. hoc tamē ordine ut filii. ppter patres consenserent salutē: non quasi merita patrum sufficerent ad filiorum salutem sed qđ quādam abundantia diuine gratie et misericordie hoc dicit que in tam patribus est exhibita ut ppter p̄missiones eis factas etiā filii saluarentur. **E**l intelligendū ē fin electionē id est quantū ad electos ex illo populo sicut supra dictū est electione consecuta est. **S**i autē sunt dñs charissimi rationabile est qđ a deo saluēt fin illud **Esa.** 64. **C**ulus nō videt deus absq; te que preparat tē. **D**einde cū dicit. **S**ine penitentia em̄ sunt tē. excludit obiuationē. Posset enim aliquis obviando dicere et iudei et si omnes fuerint charissimi. ppter patres: tē inimicitia quā contra euāgelij exercit p̄hibet ne in futurū saluent: sed hoc aplū salutē ē assurit dicens. **S**ine penitentia em̄ sunt sez dona et vocatio dei qui dicas et deus aliud aliquid donet vel aliq; vocet hoc est sine penitentia qđ de hoc deum non penitet fin illō. i. regi. 5. **T**riūphator in israel nō parcer nec penitūdine flectetur p̄. **J**urauit dñs et nō penitēbit enim. **S**ed videat salutē. **D**icit enim dñs gen. 6. **P**enitēbit me fecisse hominem. **E**t **Jere.** 18. **L**oquar de gente et de regno ut edificem et plantem illud. **S**i fecerit malū in oculis meis penitentiam agam sup̄ bonum qđ locutus sum ut facerē ei. **S**ed dicendum est qđ sicur dñs israel dicit non ppter hoc qđ in eo sit cōmōtio tē sed qđ ad modum irati se habet quantum ad punitionis effectū. ita quandoq; penitēti dicit nō quasi in eo sit penitentia cōmūratō: sed qđ ad modum penitentis se habet dum mutat qđ fecerat. **S**ed adhuc videatur fin hoc qđ dona et vocatio non sint sine penitentia quia dona diuinitus p̄cessa frequēt amittunt fin illud **Mat.** 25. **T**ollite itaq; ab eo talentū et date ei qđ habet dece rāta. **V**ocatio enim dei etiā qñq; mutari videt cū scriptū sit **Matth.** 22. **M**ulti sunt vocati pauci dō electi. **S**ed descendūt ē qđ donū hic accipit p̄ p̄missione que sit fin dei p̄ficiētiā vel p̄destinationē: vocatio autē hic accipitur p̄ electionē qđ ppter certitudinē vñrūq; qđ deus p̄mittit iam quādāmodo dat et quos eligit iam quādāmodo vocat. **E**t in ipsius temporale dei donum et temporalis votatio non irrūt p̄ mutationē quasi penitentia: sed p̄ mutationem hominis qđ grām dei abiicit fin illud **Heb.** 12. **C**ontemplantes ne quis desit grām dei. p̄test etiā quod hic dicitur aliter intelligi ut dicam⁹ qđ dona dei que dāntur in baptismō: et vocatio qua baptizatus vocat ad grām sunt sine penitentia hōis baptizati: qđ qđdem hic inducit

XI.CA.

ne aliquis desperet de futura iudeorum salute. ppter hoc q non vident de peccato suo penitire. Sed contra hoc qd dicitur quod petrus dicit act. 2. Penitentia agite et ba pris est vniquisq vestrum. Sed dicendum est q duplex est penitentia. interior et exterior. Interior quidem consistit in contritione cordis: quia quis dolet de peccatis preteritis et talis penitentia requiri a baptizato: qd ut aug. dicit in libro de penitentia. Nemo sue voluntatis arbiter constitutus potest nouaz vitam inchoare nisi peniteat eum veteris vite. alioquin fictus ad baptismum accedit. Exterior vero penitentia consistit ad exteriori satisfactione q a baptizato no requirit: qd p grām baptismale liberat hominem non solum a culpa sed etiam a tota pena p virtutē passionis christi: q p peccatis omnis sicut supra. 6. dictū est. Quicquid baptizatus sumus in xpō iesu in morte ipsius baptizati sumus. Unde dicit lūc. 3. Per lauacrum regenerationis et renouationis spūsantici qui effundit in nos abunde. Sed cū claves ecclie et omnia alia sacramenta in virtute passionis christi operentur: videtur q par ratione omnia alia sacramenta liberent hominem a culpa et a tota pena. Sed dicendum est q passio xpī operatur in baptismō p modū cuiusdam generationis que requirit ut homo totalis priori vite moriat: ad hoc ut nouam vitā accipiat. Et ideo tollitur in baptismo totus reatus pene q grām ad vetustatē prioris vite. Sed in alijs sacramenta operatur virtus passionis xpī p modū satisfactionis ut in penitentia. Sanatio autem no requirit ut statim omnis infirmitatis relique auferantur. Et eades ratio est in alijs sacramentis. Sed cum confessio peccatorum presentat ad exteriorē penitentiam. queri potest virum a baptizato confessio peccatorum requiratur. et videtur q sic. Dicit enim Matth. 1. qd baptizabant homines a iohanne confessores peccata sua. Sed dicendum est q baptismus iohannis erat baptismus penitentie: qd scz accepido illū baptismū qdāmodo se p̄fitebant penitentiam accepturos de peccato suo. et ideo conueniens erat ut confiteretur ut fīm modum peccati eis penitentia statueretur. sed baptismus xpī est baptismus omium peccatorum: ita qd non restat baptizato aliq satisfactio p peccatis p̄teritis ppter qd nulla est confessio vocalis necessitas. ad hoc enim necessaria est confessio in sacramento penitentie. ut sacerdos p potestatem clavium conuenientē penitentie solvet vel liget. Deinde cū dicit. Sicut enim aliquis tē. assignat rationē future salutis iudeorum post eorum incredibilitatem. Et primo ponit similitudinem inter veritatem populi salutē. Secundo huius similitudinis causam ostendit ibi. Conclusit enim deus tē. Dicit ergo pmo. Ita dico qd omnis israel salutis fieri quis nūc sunt inimici. Sicut enim et vos gentiles aliquando non credidistis deo. Eph. 2. Eratis illo tempore sine deo i hoc mundo. nūc autem misericordia consecuti. estis infra. 15. Hētēs autem super misericordia honore deū. Osee. 2. Miserebis ei qd fuit absq misericordia. Et hoc ppter eoz incredibilitatem qd scz fuit occasio vestra salutis ut supra dictum est. Ita et isti scz iudei nūc scz tempore gratie non crediderunt. s. xpo 3o. 8. Quare nō creditis mihi? Et hoc est quod subdit. In vestram misericordiam id est in gratiam xpī p quā misericordias consecuti estis. Lūc. 3. Secundum suam misericordiam salu nos fecit. Tel nō crediderunt ut p hoc guenirent in vestra misericordia. Tel non crediderunt qd in vestra misericordia diam occasio aliter cessit. ut et ipsi qnq misericordia cōseq rentur. Esa. 4. Miserebis dñs Jacob. Deinde cuz dicit. Conclusit enim tē. assignat rationē huius similitudinis qd scz deus voluit ut sua misericordia in omnib locum haberet. Et hoc est qd subdit. Conclusit enim deus id est conclusi pmissit omnia. I. omne homin genus iam iudeos q gentiles in incredibilitate sicut in quadam catena erroris. s. xpo. 17. Una catena tenebarum omnes erant colligati. Ut rom.

nium misereatur. I. ut in omni genere hominum sua misericordia locum habeat. S. p. 11. Misericordia omniū dñe. Qd quidem non est extendendū ad omnes homines significationem. sed ad omnia genera hominū. fit enim hic distributio p generibus singulorū et non p singulis generum. Ideo autem deus vult omnes p suam misericordiam saluari. ut ex hoc humilietur et suam salutē non sibi sed deo ascribant. Osee. 13. Perditio tua israel tantissimo ex me auxilium tuū. supra. 3. Ut omne os obstruantur et subditus fiat omnis mundus deo.

Lectio quinta.

O Altitudo diuinitarum sapientier scie dei: qd incomprehensibilia sunt iudiūcia eius: et inuestigabiles vie eius. Quis enim cognovit sensum domini: aut qd consiliarius eius fuit. aut quis prior dect illi et retribuet ei? Quoniam ex ipso et p ipsum et in ipso sunt omnia ipsi honor et gloria in secula seculorum amen.

Supra apostolus conatus fuit assignare rationē diuinorum iudiciorum quibus tam gentes qd iudei post incredibilitatem misericordiam consequuntur. nunc quasi ad hec inuenit ganda se insufficientem recognoscens exclamando diuinā excellentiam admirat. Et primo admirat diuinam excellētiam. Secundo probat quod dixerat ibi. Quid enim cognovit tē. Circa primum duo facit. Primo admiratur excellentiam diuine sapientie fīm se considerate. secundo per comparationē ad nos ibi. Quā in comprehendensibilia tē. Excellentias diuina cognitionis admirat. Primo quidē tē ad altitudinem dicens. Qd altitudo Eccl. 7. Vtā p funditas quis inuenit eam. Tercie. 7. Solum glorie altitudinis a principio. Nec autem altitudo attendit quantum ad tria. Uno quidē modo quantum ad rem cognitam. inquantū. I. deus seipsum pfectre cognoscit. Eccl. 24. Ego in altissimis habito. Alio modo quantum ad modū cognoscendi: inquantū scz p seipsum omnia cognoscit. pē. Pro spexit de excelso sancto suo dominus de celo in terrā alpe rit. Tertio quidē ad certitudinem cognitionis Eccl. 23. Oculi vni multoplos lucidores sup solem. Qd sedo ad mirat excellentiam diuina cognitionis quantū ad eius plenitudinem cum dicit. Diuinitas Esa. 33. Diuinitas salutis sapientia et scientia. Quae quidē plenitudo attendit in tribus. Uno modo in multitudine cognitorū qd scz omnia nō uit. Jo. vltimo. Ne tu oia scis. Col. 2. In ipso sit omnes theauri sapientie dei absconditi. Alio modo quantum ad facilitatem cognoscendi. qd starim omnia invenit sine inquisitione et difficultate Heb. 4. Omnia nuda et aperta sunt oculis eius. Tertio quidē ad copiam cognitionis. qd ea omib communicat affluenter. Jac. 1. Si quis vestrum indigeret sapientia postulet a deo qui dat omnibus affluenter. Tertio admirat diuinam excellentiam quantū ad perfectionem cum dicit. Sapientia et scientia dei. habet enim sapientiam de diuinitate Job. 12. Apud ipsum est fortitudo et sapientia. Et scientia de rebus creatis. Baruch. 4. Qui scit vniuersa novit eam. Deinde cum dicit. Quid incomprehensibilia tē. ostendit excellentiam diuine sapientie p comparationē ad nostrū intellectū. Et primo quantū ad sapientiam ad quā grām iudicare et ordinare. Unū dicit. Quid comprehendensibilia sunt iudicia eius: qd scz homo non potest comprehendere rationē diuina iudiciorū qd in sapientia dei latet pē. Iudicia tua abissus multa. Job. 11. Foritan vestigia dei comprehendens et omnipotensq ad pfectū reperies. Secundo quantū ad scientiā p quā in rebus opera. Etā

Ad Romanos

subdit. Et inuestigabiles id est non pfecte ab homine ve
stigabiles vie eius id est pcessus eius quibus in creatu
ris operat. Et si enim ipse creature sint homini note tamen
modi quibus deus in creaturis opat ab homine compre
hendi non possunt. p. In ipsa vie tuquā multis &
vestigia tua non cognoscet. Job. 38. Per quā vla spars
gitur lux tu. Deinde cum dicit. Quis enī te. pbat qd
dixerat ad qd inducit duas auctoritates quaz una habet
Esa. 40. vbi fm lram nostrā sic legit. Quia adiunxit spi
ritus dñi aut quis consiliari⁹ eius fuit? Loco cuius hic dis
citur. Quis enim cognovit sensum dñi. aut qd consiliari⁹ ei⁹
fuit. Alia auctoritate habet Job. 41. Quis an dedit mis
bi vi reddam ei. ex loco cuius hic dicit. aut quis prior de
dit ei & retribue ei. In his aut verbis & sequentib⁹ aplu
stra facit. Primo ostendit excellentiam diuina sapientia &
comparationē ad intellectum nostrū dicens. Dicū est qd inco
prehensibilia sunt iudicia eius & inuestigabiles vie eius.
Quis enim cognovit sensum dñi p qd. s. iudicat & operan
do pcedit quas dicat. Null⁹ nisi eo reuelate. l. p. 9. Sen
sum tuu⁹ quis scire poterit nisi tu vederis sapientiam & mis
seris spūlancū tuum de alacritate. 1. corin. 2. Que
sunt dei nem o nouit nisi spūs dei. nobis aut reuelauit de⁹
spiritu suu⁹. Secundo ostendit excellentiam diuina sapie
tie fm qd in se habet altitudinē: que quidē est altitudo qd
est supremi principii ad quod duo pertinet. Primo qd
non sit ab alio. secundo qd alia sint ab eo. At hec ostendit
ibi. Quoniam ex ipso. Qd autē sapientia dei nō dependeat
ab altero principio ostendit duplicitem. Primo quidē p
hoc qd non est instructa alieno consilio. Unde dicit. Aut
quis consiliari⁹ eius fuit. Quasi dicere nullus. Ille
enī consilio indiget qui non plene cognoscit qd ille sit agē
dum qd deo nō competit. Job. 26. Au dedidisti consili
um. Ferstan illi qui nō habet sapientiam. Iere. 23. Quis
affuit in consilio dñi. Secundo qd hoc qd non est adiuua alie
no dono. Unde subdit. Aut quis prior dedit illi & p hoc
retribue ei quasi prius danti. Quasi dicere nullus. Ille
enī porest hoc dare deo nisi que a deo acceptū. 1. Paral. xl
tim. Tuas sunt omnia & qd de manu tua accepim⁹ dedim⁹
tibi. Job. 35. Porro si iuste egeris qd donabis ei: aut qd
de manu tua accipier. Deinde cū dicit. Quoniam ex ipo
te. ostendit altitudinē dei quantū ad hoc & ab ipso sunt
omnia. Et primo ostendit eius causalitatē. secundo eius
dignitatem ibi. Ipsi honor & gloria. tertio eius pperitatem
ibi. In secula seculorum amē. Dicit ergo pmo. Acte null⁹
prior dedit illi qd ex ipso & p ipsum & in ipso sunt oia. Et
ita nihil porest esse nisi ab eo acceptū. Ad designandum aut
de causalitatē virtutis tribus ppositiōnib⁹ que sunt. ex. p.
& in. Hec aut ppositio. ex. denotat pncipiū mot⁹. Et hoc
tripliciter. Primo quidē ipsum pncipiū agens vel mouēs.
Alio modo ipsam materiā. Tertio modo ipsuz contrariū
oppositum quo incipit motus. Dicimus enim cultellū fieri
ex fabro ferro & ex insiguratore. Anuersitas autē creatura
rum nō est facta ex preexistenti materia: sed est effect⁹ dei.
Et fm hoc omnia creata non dicunt ex aliquo esse. sed si
cuit ex opposito dicunt esse ex nullo qd nihil erant ante qd
crearent ut essent l. p. 2. Ex nihilo nati sum⁹. Ex deo aut
sunt omnia sicut ex primo agente. 1. corin. 11. Omnia autē
ex deo. Notandum tri⁹ qd hec ppositio. de. eadēm habitudines
designare videt. hoc tñ supradidit qd semper designat cō
substantialem. Dicimus enim cultellū esse de ferro. nō autē
esse de artifice qd ligil fili⁹ procedit a patre. ut et cōsubstantia
tialis dicimus filium esse de patre. Creature vero non p
cedunt a deo tanq; ei cōsubstantiales. Unde non dicitur
esse de ipso. sed solū ex ipso. Hec aut ppositio. p. designat
causalē operationis. sed quia operatio est medium inter fa
ctores factum: dupliciter hec ppositio p potest opera

toinis causam designare. Uno modo fm qd operatio exit
ab operante sic alijs dicit p id operari qd est libi ca vt os
peretur. Hoc aut est vno quidē mō forma. sicut vclim⁹ qd
ignis celefacit & calcet. Alio mo alijs supius agēs. pu
tasi dicam⁹ qd homo generat & virtutes solis. vel potus
dei. sic ligil oia dicunt duplex esse per ipm. Vno modo
sicut p primū agens cui⁹ virtute oia alia agunt. puer. 8.
Per me reges regnāt. Alio mo inq̄tum ei⁹ sapia que ē
eius essentia est p qd de omnia fecit s̄cōm illud. puer. 3.
Dns sapia fidavit terrā. Alio vero mo h̄c ppositio qd des
gnat cām operationis non quidē s̄cōm qd exit ab operante sed
s̄cōm qd terminat ad opa sicut vclim⁹ qd faber facit culiel
lum p martellū qd nō est sic intelligendū qd martellū sic
cum fabro optut sicut in priorib⁹ intelligebat. sed qd cul
tellus sit ex operatione fabri per martellū. Et ideo dicit qd
hee ppositio qd qd designat auctoritatē in recto sicut cā
dicimus rex opari: per baluū qd gntet ad hoc qd num
dicitur. Quoq; autē in cālī sicut cū dr p baluū per reges
operant. qd pntet ad pcedentē modū. Hoc autē mo de quo
nūc loquim⁹ dicunt oia esse facta a p̄re per filiū. s̄cōm illib⁹
Job. 1. Oia per ipm facta sūt nō ita qd pater habeat a filio
hoc qd facti res sed poti⁹ qd virtutē facienti fili⁹ accipit a
patre nō tamē instrumentale aut diminutaz aut alia. Is p̄
cipiale & equalē & eandē. Job. 5. Quicq; pater facit hec
& filius similiter facit. Unde licet oia sint facta a p̄re qd fili
um. nō tamē fili⁹ est instrumentum vel nūllus patris. Hec
autē ppositio in dsignat etiā triplicē habitudinē cā. Uno
quidē modo designat materiā sicut dicim⁹ aliam esse i cor
pore & forma in materia. Hoc autē nō dicit qd oia sint
in deo. qd l̄pē nō est cā materialis rerū. Alio mo designat
habitudine cause efficiētis in cui⁹ potestate est effect⁹ sus
os disponere. Et s̄cōm hoc dicunt oia esse in ipso s̄cōm &
omnia in ei⁹ potestate & dispositio p̄sistunt fm illud. p̄.
In manu ei⁹ sunt omnis fines terre. Et act. 17. In ipo vi
uum mouem⁹ & sum⁹. terrio modo designat habitudine
cause finalis fm qd totū bonū rei & cōseruatio ipius consi
lit in suo opio & fm hoc dicitur oia esse in deo sicut i bo
nitate cōseruante. col. 1. Et omnia in ipo cōstant. Qd autē
dicit oia est absolute accipit dūm p oib⁹ qd habent verū
esse. p̄tia autē nō habent verū esse sed inq̄tum sunt pecca
ta dicunt per defecū alij⁹ entis eo & malū nihil est nō
si p̄tia boni. Et ideo cū dicit ex ipso & per ipm & in ip
so sunt oia nō est intelligendū de p̄cio qd fm a aug. Pe
ccatū nihil est qd nihil sunt hostes cū peccat. Alioq; tamē
entitas est in p̄cio totū est a deo. Sic ligil fm pmissa om
nia sunt ex ipso. s. deo. sicut ex prima opatrice potentia.
Omnia sunt in ipm inq̄tum oia facit qd suā sapientiā. Om
nia sunt in ipo sicut in bonitate cōseruante. Ecce autē tri
plicē potētia sapientiā & bonitas cōmūnia sunt trib⁹ perso
nis. Unde hoc qd dicit ex ipso & per ipm & in ipso potest at
tribui cuilibet trib⁹ psonaz. sed in potentia qd habet ratio
nem principi⁹ & p̄plicatur patri qui est principi⁹ totius di
vinitatis. Sapientia filio qui pcedit ut verbū qd nihil ali
ud est qd sapientia genita. Bonitas appropriat spūl sancto
qui pcedit ut amor cui⁹ obiectus est bonitas. Et ideo a p
plicando dicere potest ex ipso. s. ex p̄cio qd patre p̄ ipm. s. p̄
filium in ipso. s. in spūl sancto oia facit qd suā sapientiā. Ecce
autē tri⁹ p̄tia sapientiā & bonitas cōmūnia sunt trib⁹ perso
nis. Unde hoc qd dicit ex ipso & per ipm & in ip
so sunt omnia debet ei bono: & reuerētia & subiectio a tota
creatūra. mal. 1. Si ego patr̄ vbi est honor meus. Ex eo
vero qd ab alio nō accepit nec p̄sili nec donum debet ei
gloria. sicut ecclorario dicit homini. 1. cor. 4. Si accepi
sti quid gloriari quasi nō accepisti. & qd hoc est p̄prium
dei dicit. Isa. 42. Gloriam meam alteri nō dabo. Ultimum
poti⁹ eternitatē cū dicit In secula seculorum. 1. per omnia

secula successentia seculis, pat seculum dicitur duratio vni-
seculis rei. Et secula seculorum dicunt secula, i.e. duratio
nes regi incorruptibilis que per secula corruptibilis
renz et huius ipsa regi eternitas que tamen pluraliter dicit po-
test licet i.e. sit una et simplex, propter multitudinem et diversi-
tatem potest ut sit sensus in secula ceteris seculorum
ps. Regnum tuum regnum omnium seculorum. Addit autem ad confirmationem Amem. Quasi dicit vere ita est. Et sic accipitur
in euangelio ubi dicit dominus dico vobis. Quis tamen ac-
cipitur per fratrem, vnde in psalterio hieronimi dicit. Dicte om-
nis populus amen amen. Vbi nos habemus fratrem.

Incipit duodecimum capitulum.

Oblecro itaque vos fratres per misericordiam dei exhibeat corpus
vestrum hostiam viuentem: sanctam deo placenter rationabile obsequium
vnum. Et nolite conformari huic seculo, sed re-
nouamini in nouitate sensus vestri ut pbe-
atis que sit voluntas regni bona et beneplacens
et perfecta. Dico enim per gratiam que data est mihi
omibus qui sunt inter vos: non plus sape-
re quod oportet sapere: sed sapere ad sobrietate
et vincere sicut deus diuinitus mensura fidei.
Postquam apostolus ostendit necessitatem virtutem et originem gra-
tiae hic docet gratiam quoniam quod pertinet ad instructionem mo-
ralem. Et circa hoc duo facit. Primum ponit doctrinam mo-
ralem in generali. 2º speculator descendit ad quedam parti-
cularia pertinente ad eos quibus scribit circa medium quinde
cimi capituli ibi. Tertius sum autem regnum. Circa primum duo fa-
cit. Primum docet vium gratiae quantum ad hoc quod sit homo
perfectus. Secundo quantum ad hoc quod perfector imperfectum sustineat. 14. cap. ibi. Infirmus autem regnum. Circa primum tria facit.
Primum inducit ad perfectionem vite spiritum ad sanctificandam
quam homo habet deo. secundo quod tuus ad iustitiam quam quis exhibet
primo. 15. cap. ibi. Omnis anima regnum. Tertio quantum ad pu-
ritatem quam homo conservat in seipso circa finem. 13. capitulo
ibi. Et hoc scientes regnum. Circa primum duo facit. Primum
monet ut homo se exhibeat deo sancti. Secundo docet qualiter
aliquis uti debet donis gratiae dei abusus sanctificare ibi.
Dico enim per gratias regnum. Circa primum duo facit. Primum
docet qualiter aliquis uti debet exhibere deo spiritum ad
corpus. Secundo spiritus ad animam ibi. Et nolite conformari regnum.
Circa primum duo facit. Primum inducit obseruantiam eorum
que docentur hoc dupliciter. Uno quidem modo ex parte sui
ipsius cum dicit. Obsecro itaque vos fratres. Quasi dicit. Di-
ctum est incomprehensibilis esse iudicia dei et inuestigabiles
viae eius. Itaque obsecro vos fratres ut si obserueris ea
que dicent. Autem aut obsecratione propter tria. Primum
quidem ad demonstrandum suam humilitatem proverbiis. 18. Cum
obsecrationib; loquitur paup. quod de sua abundantia non
fudit, et ideo non ex eo quod invenit est sed ex eo quod dei est hoec
conatur inducere ad bonum. Nam obsecrari est ob sacra coteesta-
ri. Secundo ut magis ex amore moueat rogando quod ex timore
auctoritate impando. Unde dicit ad philippi. Multa fidu-
cia habens in christo imperando tibi quod ad te pertinet propter
caritatem magis obsecro. gal. vltio. Nos quod spinales essemus
moli istruit in spiritu lenitatis. Tertio propter reverentiam romani
non quibus scribat. 1. ibi. 5. Seniorum ne increpaueris
sed obsecra ut prem. Alio modo inducit eos ex parte dei cuius
dicit. Per misericordiam dei quod quod saluati estis. Tit. 3. Secundum
misericordiam suam salvos nos fecit. Et ideo ex consideratione
volumen misericordie debemus facere quod monemur. 2. Da. 18.

Nonne oportuit et te misereris conserni tui fratre et ego tu
misericordia sum. Et potest dici per misericordiam dei id est
auctoritate apostolatus misericorditer permitti. cor. 7. 7.
Misericordia per te sum a domino ut sum fidelis. Secundo per
me amonitione cui dicitur exhibeat corpus vestrum. Circa
qua quod sciendi est quod sicut augustinus dicit. id est de cuius regni. Et isti
sacrificium quod exterius deo offere lignum est inutilibile la-
crificij quo quis se et sua in deo obsequium exhibet. Habet
autem homo triplicem bonum. Primum quidem bonum alicet quod ex-
hibet deo per devotionis et contritionis humilitatem secundum illud
Iud. p. 5. Sacrificium deo spiritus contributus. Secundo habet
homo exteriora bona que exhibet deo per elemosinarum
largitionem. Tertio dicitur he. vltio. Beneficentie et communiois
nolite obliuisci. talibus enim hostiis premeretur deus. Tertio
habet homo bonum proprium corporis et quantus ad hoc dicit
ibi. Et exhibeat secundum deo corpora vestra sicut quandam specialem
hostiam. Dicebat autem alio deo ymolatam hostiam vel quod pro
victoria hostiam offerebat seu pro securitate ab hostiis. Ut
quia ad hostiam tabernacula immolabatur. Exhibet autem hos-
mo deo corpore suum ut hostiam triplicem. Uno quidem modo quan-
do aliquis corpore suu exponit passionem et mortem propter deum
sicut dicitur de christo. eph. 5. Tradidit semetipsum oblationem et
hostiam deo. Et apostolus dicit de se. phil. 2. Si immolar fu-
stra sacrificium et obsequium fidelis vestre gaudeo. Secundo per hoc
homo corporis sua ieiunia et vigiliae maceratur ad servitium
dei secundum illud. 1. cor. 9. Tertio corporis meum et in
sufficiet redigo. Tertio per hoc quod homo corporis suu exhibet
ad opera iusticie et divinitati cultu executa supra. 6. Exhibe-
bere vestra membra fulle iustitiae in sacrificationem. Est autem
considerandum quod hostia que deo ymolabatur quatuor habebat
Primum namque ipsa oblatio debebat esse integra et incorrup-
ta. Unde dicitur Mal. 1. Valedicrus dolosus qui habet
in gregi suo masculum et votum faciens immolat debilem domino.
Et propter hoc dicitur. Vnde etiam est hostia nostri corporis quam
deo offerimus sit viuens per fidem formata caritate. gal. 2. 20.
Quod nunc viuendo in carne in fide viuo filius dei. Et est attendenda
quod materialis hostia quoniam prius vita erat occidebatur ut in
molaretur ad ostendendum quod adhuc mors regnabat in homine
regnante petro. 1. 3. 5. dictum est. sed hec hostia spiritualis
semper viuit et in vita proficit secundum illud. Jo. 10. Ego vero
vita habeant et abundanter habeant quod iam peccatum ab-
latum est per christum. nisi dicamus quod hostia corporis nostri viuit
quidem deo per iustitiae fidei. sed mortificata concupiscentiis
carnis. Col. 3. Mortificate membra vestra que sunt super
terram. Secundo vero hostia deo oblatia in ipsa ymolatione
sanctificabatur. Unde dicitur. Luit. 22. Omnis homo qui ac-
cesserit de stirpe vestra ad ea que consecrata sunt et que ob-
tulerunt filii israel domino in quo est immunita peribit coram
domino. Et ideo subdit secundum. I. per devotionem: qua corpus
nostrum dei servitum incepit Luit. 20. Sanctificamini et
estote sancti quod ego dominus deus vester. Proprie autem sanctitas
dicte per respectum ad deum in Christum. secundum homo seruat ea quae
sunt iusta quo ad deum. Tertio quantum ad ipsa sacrificij con-
sumptioe dictebatur sacrificium suave et acceptum domino secundum illud
Luit. 1. Oblata omnia adolebit sacerdos super altare
in holocaustum et in oderem suauissimum domino. Unde hic dicitur.
Deo placentem. s. per rectitudinem intentionis. ps. 5. In plaz-
cam coram deo in lumine pluviantis. Quarto in ipsa sacrificij
ejusdem preparacione apponebatur sal. Unde luit. 2. Quicquid
obtuleris sacrificij sale codies. Et Mar. 9. dicitur. Omnis
victima sale salice. Sal autem discretionem sapientie significat
Unde dicitur col. vltio. In sapientia ambulate ad eos qui fo-
ris sunt sermo vester tempus in gratia sit sale conditus. Unde
et hic sequitur. Rationabile obsequium vestrum ut si quis discretione
corpora vestra deo exhibeat hostiam vel per martirium
vel per abstinentiam vel per quocumque opus iustitie. 1. cor. 14.